

Використання електронних освітніх ресурсів у шкільному курсі інформатики

Деньга А.І.

магістрант

ПНПУ імені В.Г. Короленка

ad5952461@gmail.com

В сучасних реаліях дуже важко уявити роботу викладача без використання електронних освітніх ресурсів. Для ефективного використання електронними ресурсами потрібно орієнтуватися у їх класифікаціях, видах, та вимогах необхідних для створення.

При викладанні графіки та мультимедіа в шкільному курсу інформатики за відсутності ліцензованого програмного забезпечення для роботи векторною та растровою графікою, наприклад, CorelDraw та Photoshop, можна використовувати вільне програмне забезпечення: для векторної графіки графічний редактор Inkscape, для растрової – Gimp. Як варіант, можна скористатися векторним графічним редактором Draw пакету LibreOffice та для роботи з растровою графікою Photoscape [1].

Головною метою створення електронних освітніх ресурсів є забезпечення модернізації освітнього процесу, змістове наповнення освітнього простору, надання рівного доступу учасникам освітнього процесу, незалежно від місця їх проживання та форми навчання, до якісних навчальних і методичних матеріалів, створених на основі інформаційно-комунікаційних технологій.

Виходячи з того, що електронно-освітні ресурси це засоби навчання, які містяться на цифрових носіях будь-якого типу або розміщені у комп'ютерних мережах і відтворюються за допомогою електронних цифрових технічних засобів та застосовуються в освітньому процесі їх класифікують за функціональною ознакою:

- навчально-методичні (навчальні плани, робочі програми навчальних дисциплін, розроблені відповідно до навчальних планів);
- методичні (методичні вказівки, методичні посібники, методичні рекомендації для вивчення окремого курсу та керівництва з виконання проектних робіт, тематичні плани);
- навчальні (електронні підручники та навчальні посібники);
- допоміжні (збірники документів і матеріалів, довідники, покажчики наукової та навчальної літератури, наукові публікації педагогів, матеріали конференцій, електронні довідники, словники, енциклопедії);
- контролюючі (тестуючі програми, банки контрольних питань і завдань з навчальних дисциплін та інші, що забезпечують контроль якості знань) [2].

Матеріально-технічне забезпечення різних типів та рангів закладів та здобувачів освіти суттєво відрізняється, тому використання електронних освітніх ресурсів на різних пристроях та носіях може суттєво відрізнятись, як в кращий так і гірший бік. Тим самим обмежуючи деяких здобувачів освіти в старшій школі, які мають рівні права на якісну цифрову освіту. Тому Міністерством освіти і науки України до всіх електронних освітніх ресурсів, встановлені наступні вимоги:

- відповідність програмі з навчального предмета, для вивчення якого розроблено електронні освітні ресурси;
- наявність відповідних методичних рекомендацій щодо використання електронних ресурсів у професійній діяльності вчителя/викладача;
- дотримання чинних санітарних норм та ергономічних, програмно-технічних вимог до електронні освітні ресурси;
- дотримання законодавства України щодо захисту авторських прав.

Електронні ресурси не потребують обов'язкового дублювання у паперовому варіанті [2].

При розробленні електронних освітніх ресурсів для старшої школи можуть використовуватись довільні інструментальні програмно-технічні та апаратні засоби за умов дотримання вимог. Зберігання, поширення, забезпечення доступу до електронних ресурсів та їх описів здійснюється за допомогою їх тиражування на фізичних носіях інформації, а також шляхом їх розміщення в електронних депозитаріях, які надають вільний (у технічному та правовому відношенні) доступ до ресурсів усім учасникам навчально-виховного процесу, а також на інших локальних і мережевих інформаційних ресурсах.

Враховуючи вище сказане впливає, що електронні освітні ресурси мають ряд переваг:

- вони завжди у вільному доступі в будь якій точці планети;
- можна завантажити або відкрити майже з будь-якого девайса;
- можливість навчання учнів в домашніх умовах;
- можливість використовувати доробки вчених та педагогів з усіх країн світу;
- дають можливість самостійно навчатись та не залежати від інших;
- можливість безкоштовно створювати власні електронні ресурси.

Список використаних джерел

1. Завадський І., Лапінський В., Семко Л. Про викладання інформатики та використання цифрових технологій. *Майбуття*, 2021. №13-16. С. 34–40.

2. Положення про електронні освітні ресурси URL: https://nus.org.ua/wp-content/uploads/2019/04/proekt-zmin_polozhennya_pro_elektronni_osvitni_resursy.pdf